

PLANKEN EN PALEN

*Samen
gemeente
zijn*

• Kees Fieggen

>>

**HET NIEUWE TESTAMENT VERTELT ONS VEEL OVER
ONS FUNCTIONEREN ALS GEMEENTE VAN JEZUS
CHRISTUS. IN DIT ARTIKEL WIL IK GRAAG KIJKEN
NAAR ENKELE LESSEN UIT DE BOUW VAN DE
TABERNAKEL. DE GEMEENTE IS IMMERS NET ALS
DE TABERNAKEL EN DE TEMPEL EEN WOONPLAATS
VAN GOD. VEEL IN DE TABERNAKEL VERWIJST
NAAR JEZUS CHRISTUS, MAAR WE KUNNEN OOK
MEER ONTDEKKEN OVER ONSZELF. WE KIJKEN
VOORAL NAAR DE PLANKEN EN DE PALEN: HOE
WE SAMEN GEMEENTE VAN JEZUS CHRISTUS ZIJN
NAAR BINNEN EN NAAR BUITEN.**

Wat zagen mensen als ze in de buurt van de Tabernakel kwamen? Ze zagen een witte omheining (omhoog gehouden door palen) en daarbovenuit stak het dak van de Tabernakel (omhoog gehouden door planken). Van de buitenkant was daar niet veel aantrekkelijks aan, maar er hing wel een wolk- dan wel vuurkolom boven: de HEERE God was daar Zelf aanwezig. Daar valt veel over te zeggen, maar zoals gezegd wil ik me in dit artikel beperken tot de planken en palen.

In het heiligdom

Het is niet moeilijk om in de planken, die drie wanden van de Tabernakel vormen (Exodus 26:15-29), onszelf te herkennen. De gemeente van de Heer Jezus bestaat uit een aantal *uitgeroepen*, die samen de *woonplaats van God in de Geest* vormen (Efeze 2:22). Om geschikt te zijn voor een plaats in Gods heiligdom, moet er wel wat gebeuren. Onze natuurlijke wortels moeten eraf, net als wat er uit ons groeit (de takken). Voor de oude mens is geen plaats in Gods heiligdom. Er wordt aan ons gezaagd tot we passen in Gods plan en dan worden we bekleed met het goud van Gods gerechtigheid en heerlijkheid. In het heiligdom moet er niets meer te zien zijn van wie we oorspronkelijk waren: het is Gods bedoeling dat we het licht van de Kandelaar weerspiegelen om alle aandacht te vestigen op de Tafel en het Gouden Altaar. Boven onze hoofden zien we de cherubim afgebeeld, de bewakers van Gods heiligheid. We zien ook de gescheurde voorhang: de cherubim daarop zijn opzij gegaan om de priesters toegang te verlenen tot de genadetroon. We zien het bloed gesprengd op en voor die troon: er is een hoge prijs betaald voor ons.

Dat zien we ook als we naar beneden kijken, naar onze 'schoenen'. We staan in het zand van de woestijn (op aardse bodem), maar we hebben als het ware zilveren schoenen aan: elke plank heeft twee zware, zilveren voetstukken. Uit Exodus 38:25-28 blijkt dat al het zilver voor de Tabernakel een bijzondere herkomst had: het kwam van het zilver dat de getelden van het volk hadden moeten betalen als verzoening voor hun ziel. Voor dit zoengeld maakte het totaal niet uit of je arm of rijk was: iedereen moest evenveel betalen. Voor God is er geen verschil in waarde: voor Hem zijn we allen evenveel waard. Dat zilver moet een herinnering voor de Israëlieten zijn voor het aangezicht van de HEERE, om voor uw leven verzoening te doen (Exodus 30:11-16). Elke keer als we naar beneden kijken, zien we dat we verzoend zijn, dat er betaald is voor ons leven. Zo kunnen we blijven staan in de dienst van de HEERE. Bedenk daarbij dat mijn broeder of zuster naast mij ook zilveren schoenen heeft: we zijn allemaal verzoend. We staan in het gelid: we vormen *samen* het heiligdom. Het is alsof we met onze gouden jassen en zilveren schoenen

niet alleen schouder aan schouder staan, maar ook onze armen om elkaars schouders slaan. Vier houten staven (met goud overtrokken) waren aan de buitenkant door ringen aan de planken geschoven: zo zijn we onderling zichtbaar aan elkaar verbonden. Een vijfde staaf (ook van hout met goud overtrokken) liep bovendien door het midden van de planken heen: een onzichtbare, innerlijke band.

Welke banden binden ons als gelovigen samen? Paulus vertelt daarover in zijn brieven, zoals in Kolosse 3:12-15. De liefde is de band van de volmaaktheid: die moet uiteraard blijken uit ons handelen (liefhebben is een werkwoord), maar het is zeker ook een diep innerlijke band. De liefde Gods is in ons hart uitgestort omdat Hij ons eerst heeft liefgehad (zie Romeinen 5:5-8, Efeze 5:1,2 en 1 Johannes 4:9-12). Andere banden zijn vrede, zachtmoedigheid, geduld, blijdschap, vergeving, ontferming, nederigheid, verlossing - het lijkt wel of er meer zijn dan de vier of vijf die bij de Tabernakel worden genoemd. Je kunt ook zeggen dat we met elkaar verbonden zijn doordat de Heilige Geest in ons allen woont. Paulus roept ons op om ons *te beijveren de eenheid van de Geest te bewaren in de band van de vrede* (Efeze 4:3). Dat *beijveren* vraagt dus energie, dat gaat blijkbaar niet vanzelf. Maar het is niet een eenheid die we zelf moeten maken: die eenheid is er al: wij dienen die te bewaren. Daar valt veel over te zeggen en er is veel misgegaan in dat opzicht, maar dat laat ik hier even liggen - al leg ik het wel ter overdenking op ons aller hart.

De voorhof

Bij de tabernakel hoort de voorhof: een eigen, afgescheiden terrein, waar Hij het voor het zeggen heeft. We vinden daar twee belangrijke voorwerpen (het altaar en het wasvat), maar ook de omheining heeft ons veel te vertellen. Dit is het terrein van de HEERE God, dit is heilige grond. Bij de Tabernakel in de woestijn was het duidelijk dat de Israëlieten daar toegang hadden - over anderen wordt daar niet gesproken. Bij de tempel die Salomo bouwde, was dat niet anders. Laten we de voorhof beter bekijken en toepassen op de huidige tijd. In het binnenste heiligdom zetelt de HEERE op de genadetroon - de genadetroon spreekt van de Heer Jezus. Voor de buitenstaander is Hij niet zichtbaar, maar veel in de voorhof spreekt van Hem, zoals de deur, de omheining, de hogepriester en de offers.

Alleen priesters mogen het heiligdom binnengaan - en dat is nog steeds zo! Er is wel een verschil: alle ware Christgelovigen zijn priesters. Zij hebben de priesterwijding ondergaan en hoeven alleen dagelijks de handen en de voeten te wassen - zich te laten reinigen door het Woord

(vgl. Johannes 13:10 en 15:3 en Efeze 5:26). Principieel zijn we als priesters heilig en rein, maar praktisch kunnen we in onze handel en wandel onrein worden. Maar laten we beter kijken naar de omheining en de deur.

De palen van de voorhof

De palen van de voorhof zijn (waarschijnlijk: het materiaal wordt niet vermeld) van hetzelfde materiaal gemaakt als de planken van het heiligdom en ze zijn net zo goed bewerkt om dienst te kunnen doen: wortels eraf, takken eraf en op maat gemaakt. Maar er zijn enkele belangrijke verschillen. De palen hebben een kroon van zilver (Exodus 38:19) en zijn met zilveren banden en zilveren haken met elkaar verbonden. Het zilver spreekt zoals gezegd van verzoening; van boven af (vanuit de hemel gezien) worden ze als verzoend beschouwd - en dat kenmerkt ook hun onderlinge verbondenheid. Wij staan als christenen in deze wereld, en weten dat we in Gods ogen (en in elkaars ogen) verzoend zijn. Het oordeel heeft bij ons al gewoed (we staan op koperen voeten), maar we zijn als mens herkenbaar: de palen zijn niet bedekt! Alle mensen kunnen zien dat wij mensen zijn zoals iedereen, hoewel we bewerkt zijn om als palen in deze omheining dienst te doen. Onze taak als palen is om een witte omheining omhoog te houden. Deze

omheining maakt het verschil tussen binnen en buiten en spreekt van de smetteloosheid van onze Heer Jezus. We laten niet zozeer onszelf zien, als wel Hem die ons heeft gekocht. Ons leven moet door Hem gekenmerkt zijn, zodat anderen nieuwsgierig worden naar Hem en doorlopen om meer van Hem te weten te komen. Dat gebeurt als ze doorlopen naar de grote, brede, vierkleurige deur. Alleen daar kunnen mensen naar binnen - wij verwijzen alleen maar naar Hem.

Hier vinden we gelijk enkele lessen voor ons geweten:

- * God ziet niet alleen mij als verzoend - dat geldt ook voor mijn broeders en zusters.
- * Door die verzoening zijn we met elkaar verbonden.
- * Alleen samen kunnen we Hem hoog houden - en het gaat ook alleen om Hem.

Samen vormen we een belangrijke 'muur' rondom de voorhof. Als we het doek laten zakken, geven we het verschil met de wereld op. Dan is alles wat 'binnen' gebeurt, zinloos geworden. Zonder onderscheid tussen 'binnen' en 'buiten' is er geen getuigenis. Let wel: iedereen mag naar binnen komen (de deur is open!), maar alleen door de Deur, alleen door de Heer Jezus..

Tenslotte

Als je door de Deur naar binnen ging, werd zichtbaar hoe verzoening mogelijk is, daarbinnen werden zonden beleden, werden offers gebracht - velen die daar naar binnen gingen, hadden een offerdier bij zich. Priesters deden daar hun bijzondere dienst, zowel in de voorhof als ook in het heiligdom. Over al deze dingen is nog veel meer te vertellen. Maar het is goed om even stil te staan bij die palen aan de buitenkant en die planken daarbinnen. Ze vertellen ons iets over onze gezamenlijke dienst voor Hem die onze Heer en Heiland is.